

۵ درصد مشترکان؛ ۶۲ درصد مصرف برق اصفهان

مدیر دفتر انرژی‌های نوین شرکت توزیع نیروی برق استان اصفهان گفت: مشترکان بخش‌های صنعتی و کشاورزی با وجود سهم پنج درصدی از مجموع مشترکان برق استان، حدود ۶۲درصد انرژی برق اصفهان را مصرف می‌کنند. مجتبی باقی اظهار داشت: شرکت توزیع نیروی برق استان اصفهان به یک میلیون و ۷۲۲ هزار مشترک در ۹۶ شهر و یک هزار و ۳۲۱ روستای استان خدمات ارائه می‌دهد که ۷۷ درصد آن را مشترکان خانگی، ۱۵ درصد را مشترکان تجاری، ۲۳ درصد را مشترکان کشاورزی، یک‌ونیم درصد را مشترکان صنعتی و حدود ۳۵ درصد را مشترکان عمومی و روشنایی معابر تشکیل می‌دهند. مدیر دفتر انرژی‌های نوین شرکت توزیع نیروی برق استان اصفهان افزود: مشترکان خانگی و تجاری ۹۲درصد مجموع مشترکان استان را تشکیل می‌دهند، اما حدود ۳۰ درصد برق مصرفی را به خود اختصاص می‌دهند؛ در مقابل، مشترکان صنعتی و کشاورزی با سهم پنج درصدی، حدود ۶۲درصد انرژی برق استان را مصرف می‌کنند. باقی با اشاره به اینکه پیک بار شرکت توزیع نیروی برق استان اصفهان حدود ۲۸ درصد از پیک مصرف برق کشور را شامل می‌شود، گفت: پیک مصرف برق کشور پنجم مرداد امسال به ۷۵ هزار و ۶۵۰ مگاوات رسید و پیک بار شرکت توزیع نیروی برق استان اصفهان نیز ۳۱ تیرماه با ثبت ۲ هزار و ۱۲۴ مگاوات رقم خورد. مدیر دفتر انرژی‌های نوین شرکت توزیع نیروی برق استان اصفهان با اشاره به توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر در استان خاطرنشان کرد: وظیفه اصلی شرکت توزیع برق، توزیع انرژی است؛ اما با توجه به محدودیت تولید برق، توسعه نیروگاه‌های خورشیدی و انرژی‌های تجدیدپذیر نیز به فعالیت‌های این شرکت افزوده شده است. او افزود: همچنین یک هزار و ۸۲۹ زیر ژنراتور با ظرفیت عملی حدود ۳۷۰ مگاوات در استان اصفهان فعال است که یک هزار و ۴۱۹ دستگاه آن در بخش صنعت و حدود ۲۲۰ دستگاه نیز در سایر بخش‌ها از جمله مشترکان اداری و تجاری قرار دارد. مدیر دفتر انرژی‌های نوین شرکت توزیع نیروی برق استان اصفهان با اشاره به اجرای طرح‌های مدیریت مصرف برق در سال جاری گفت: طرح ملی «سبا» (سفریان بهینه‌سازی انرژی) یکی از طرح‌های در حال اجراست که در استان اصفهان بیشتر بر فرهنگسازی و آموزش مدیریت مصرف تمرکز دارد. باقی اظهار داشت: این طرح با برگزاری مدارس نیز ادامه خواهد داشت و هماهنگی‌های لازم برای اجرای برنامه‌های آموزشی و فرهنگی و همکاری با بسیج محله‌ها انجام شده است. او گفت: در قالب طرح ملی سبا تاکنون پنج هزار محتوای آموزشی تولید، حدود ۴۵۰ جلسه آموزشی برگزار و ۱۵۰ میناقاب به مدیران استان منعقد شده است. باقی همچنین از اجرای پویش «قرار همدلی» در استان خبر داد و افزود: هنگسازي در زمینه مدیریت مصرف برق در قالب این پویش از طریق رسانه‌ها دنبال شد و درباره طرح ملی «مهرباب» نیز گفت: این طرح بر شناسایی و مقایله با مصارف غیرمعارف و غیرمجاز برق تمرکز دارد و موضوعاتی همچون مقایله با استخراج غیرمجاز رزمراز، کنترول‌های هوشمند و فیزی‌ها غیرمجاز را دنبال می‌کند. مدیر دفتر انرژی‌های نوین شرکت توزیع نیروی برق استان اصفهان بیان کرد: بر اساس آخرین آمار، بر سطح کشور از محل اجرای طرح ملی مهرباب از مصرف غیرمجاز یا مصارف مورد نظر حدود سه هزار و ۱۷۰ مگاوات جلوگیری یا صرفه‌جویی شده است.

ارائه راهکارهای عملیاتی برای عبور صنایع اصفهان از چالش ناترازی گاز

مدیرکل دفتر سرمایه‌گذاری و اشتغال استانداری اصفهان از تدوین سازوکارهای حمایتی برای صیانت از سرمایه‌گذاری‌های صنعتی در برابر ناترازی گاز خبر داد و بر لزوم گرفتن‌گی از واحدهای صنعتی آماده بهره‌برداری و انتقال ظرفیت‌های مازاد تأکید کرد.

شهرام ربیعی با اشاره به چالش‌های ناشی از ناترازی انرژی و اثرات مستقیم آن بر حوزه سرمایه‌گذاری اظهار کرد: هرچند مسئله ناترازی گاز یک موضوع کلان در سطح سیاست‌گذاری ملی است و افزایش مصرف در بخش خانگی آن را تشدید می‌کند، اما در سطح استان و بخش کارگروه تسهیل نباید اجازه دهیم این محدودیت‌ها به مانعی در مسیر پویایی تولید، جذب سرمایه‌گذار و اجرای طرح‌های توسعه‌ای تبدیل شود. او با تفکیک وضعیت واحدهای تولیدی و صنعتی افزود: دسته‌ای از سرمایه‌گذاران در حال حاضر صرفاً برای دریافت جواز تأسیس از دستگاه‌هایی همچون صمت یا جهاد کشاورزی اقدام می‌کنند تا عملیات ساختوساز را کلید بزنند و اساساً تا دو یا سه سال آینده نیازی به اتصال انشعاب و مصرف گاز ندارند. پاسخ منفی قطعی به این دست درخواست‌ها در ابتدای مسیر، به توقف طرح‌های توسعه‌ای آینده می‌انجامد؛ در حالی که می‌توان با صدور مصوبه‌ای مشخص، تضمین تأمین گاز را به زمان بهره‌برداری موکول کرد و اجازه داد فرآیند احداث پیش برود. مدیرکل دفتر هماهنگی امور سرمایه‌گذاری و اشتغال استانداری اصفهان بخش دیگری از پیگیری‌ها را معطوف به واحدهای در آستانه راهاندازی دانست و تصریح کرد: در شهرک‌های صنعتی واحدهایی با پیشرفت فیزیکی بالای ۸۰ تا ۹۰ درصد مستقر هستند که پیش از این تخصیص و انشعاب گاز داشتند و اکنون در آستانه ورود به مدار تولید قرار دارند. متوقف ماندن این واحدها در مرحله راهاندازی خطوط چالش‌برانگیزی است و نیازمند تصمیم‌گیری قطعی و همراهی کامل شرکت گاز است تا از هدررفت سرمایه جلوگیری شود و این مجموعه‌ها به جرعه اشتغال استان بپیوندند.

شنبه ۰۴ مهر ۱۴۰۵ ■ **سال یست و دوم** ■ شماره ۵۴۹۱

اقتصاد

تلفن ارتباط خوانندگان: ۳۶۲۹۳۷۵۰

زمستان در راه است؛ جنگ، معادله گاز را تغییر داد

ترتیب، مدیریت مصرف قرار نیست جایگزین توسعه عرضه شود، بلکه باید در کنار افزایش ظرفیت تولید، بخشی از فشار بر شبکه را کاهش دهد.

■ چه کسی باید مصرف را کاهش دهد؟

یکی از نقاط ضعف سیاست‌های مدیریت مصرف، محدود شدن آن به خانوارهاست؛ در حالی که بخش بزرگی از تقاضای انرژی کشور خارج از بخش خانگی و شکل می‌گیرد. در زمستان، ساختمان‌های اداری و تجاری، صنایع، نیروگاه‌ها، واحدهای کشاورزی و مجموعه‌های عمومی همگی بخشی از تقاضای گاز را تشکیل می‌دهند. بنابراین اگر قرار باشد مدیریت مصرف به یک راهبردد واقعی عبور از بحران تبدیل شود، باید برای همه این بخش‌ها سازوکار مشخص وجود داشته باشد. خانم‌ای که کمتر مصرف می‌کند، صنعت کهمصرف، نیروگاه با راندمان بالاتر و ساختمان اداری پهنه، همگی در عمل بخشی از ظرفیت عرضه را آزاد می‌کنند. از این منظر، مدیریت مصرف را می‌توان نوعی کاهش مجازی گاز دانست؛ گازی که به جای آنکه از یک میدان جدید استخراج شود، از محل کاهش اتلاف و مصرف غیرضروری در اختیار شبکه قرار می‌گیرد.

■ درس جنگ؛ ظرفیت اسمی کافی نیست

امنیت انرژی فقط به مقدار تولید وابسته نیست. اگر ظرفیت تولید کشور بالا باشد اما بخش بزرگی از آن در چند نقطه حساس متمرکز شود، آسیب به یک تأسیسات می‌تواند اثر آن را در کل شبکه منتشر کند. بنابراین در بازسازی پس از جنگ، نباید تنها به دنبال بازگرداندن ظرفیت از دست‌رفته بود.آسیب به تأسیسات گازی یک مسئله مهم دیگر را نیز آشکار کرد. اینکه امنیت انرژی فقط به مقدار تولید وابسته نیست، اگر ظرفیت تولید کشور بالا باشد اما بخش بزرگی از آن در چند نقطه حساس متمرکز شود، آسیب به یک تأسیسات می‌تواند اثر آن را در کل شبکه منتشر کند. بنابراین در بازسازی پس از جنگ، نباید تنها به دنبال بازگرداندن ظرفیت از دست‌رفته بود. باید پرسید آیا همان ساختار قبلی را باید دوباره ساخت یا اینکه فرصت بازسازی می‌تواند برای افزایش تاب‌آوری شبکه نیز مورد استفاده قرار گیرد؟ پاسخ به این سؤال، سیاست‌گذاری درباره مسیرهای انتقال پشتیبان، تجهیزات دیکی، پراکندگی تأسیسات حساس، ذخیره‌سازی و امکان جابه‌جایی سریع جریان گاز میان مناطق را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به عبارت دیگر، بازسازی نباید صرفاً بازگرداندن گذشته باشد بلکه باید بر ساختن شبکه‌ای مقاوم‌تر برای بحران بعدی متمرکز باشد.

■ ذخیره‌سازی: ضربه‌گیر روزهای سخت

در کنار تولید و مصرف، ذخیره‌سازی گاز نیز اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. شبکه گاز در فصل سرد با یک الگوی مشخص مواجه است: مصرف در برخی روزها به شدت افزایش پیدا می‌کند، در حالی که تولید امکان افزایش ناگهانی متناسب با آن را ندارد. در این شرایط، ذخیره‌سازی می‌تواند نقش ضربه‌گیر را ایفا کند؛ به‌خصوص در روزهایی که مصرف به اوج می‌رسد یا بخشی از ظرفیت تولید و انتقال دچار اختلال می‌شود. بنابراین توسعه ظرفیت ذخیره‌سازی به‌تنهایی کافی نیست و باید توان برداشت سریع گاز از مخازن و اتصال مؤثر آن به شبکه انتقال نیز مورد توجه قرار گیرد. در سال‌های گذشته، یکی از واکنش‌های رایج به ناترازی، محدود کردن گاز صنایع بوده است. این روش اگرچه در شرایط اضطراری ممکن است بخشی از فشار شبکه را کاهش دهد، اما هزینه اقتصادی آن بالاست. راهکار پایدارتر این است که صنایع بزرگ از قبل برای شرایط بحران آماده باشند.

قراردادهای انعطاف‌پذیر، برنامه‌های مدیریت بار، استفاده از سوخت جایگزین، افزایش راندمان تجهیزات و سرمایه‌گذاری در بهینه‌سازی می‌تواند به صنایع اجازه دهد در دوره‌های اوج مصرف، با کمترین آسیب به تولید، مصرف گاز خود را کاهش دهند. در مقابل، صنعتی که بتواند به شکل پایدار مصرف خود را کاهش دهد، باید از منفعت اقتصادی این اقدام برخوردار شود. این همان ایده‌ای است که در سیاست ذی‌نفع‌سازی مصرف‌کننده مورد تأکید قرار گرفته است؛ یعنی کاهش مصرف نه به‌عنوان یک اجبار، بلکه به‌عنوان اقدامی که بخشی از منفعت آن به خود مصرف‌کننده بازگردد.

■ مسئله فقط سرد شدن هوا نیست

زمستان پیش‌رو را نمی‌توان صرفاً با این پرسش ارزیابی کرد که هوا چقدر سرد خواهد شد. سه متغیر همزمان اهمیت دارند: اول، چه میزان از ظرفیت آسیب‌دیده تا پیش از اوج مصرف بازمی‌گردد؟ دوم، مصرف گاز خانگی و تجاری در روزهای سرد به چه سطحی می‌رسد؟ و سوم، چه مقدار ظرفیت پشتیبان در اختیار شبکه گاز و نیروگاه‌ها خواهد بود؟ اگر بخش قابل توجهی از ظرفیت آسیب‌دیده بازگردد، ذخایر سوخت نیروگاه‌ها تقویت شود و مدیریت مصرف نیز پیش از رسیدن به روزهای اوج اجرا شود، بخشی از فشار قابل کنترل خواهد بود. اما اگر همزمان با سرمای شدید، رشد مصرف و باقی ماندن بخشی از لایه آسیب‌دیده مواجه شویم، فشار از شبکه گاز به نیروگاه‌ها و صنایع منتقل خواهد شد. به همین دلیل، سناریوی بحران باید پیش از رسیدن به نقطه بحران اجرا شود. براین‌د شرایط موجود نشان می‌ده